

عنوان مقاله:

رابطه سبک های والدگری با ایمنی هیجانی و سلامت روان فرزندان

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی نوآوری های اخیر در روانشناسی، مشاوره و علوم رفتاری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

افسانه کاظمی - کارشناس ارشد مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت، ایران

زهرا قادری - دکترای مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت، ایران

زهرا جنابان - کارشناس ارشد مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش: این پژوهش با هدف تبیین رابطه سبک های والدگری با ایمنی هیجانی و سلامت روان فرزندان انجام شد. روش پژوهش: روش پژوهش توصیفی- همبستگی است. جامعه آماری شامل تمامی دانش آموزان دختر شهرستان شیراز هستند که در مقطع اول دبیرستان مشغول به تحصیل بوده اند. نمونه شامل 200 دانش آموز می باشد که به شیوه خوشه ای تصادفی از میان جامعه برگزیده شدند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه های: سبک والدگری آلاباما (فرم فرزند)، ایمنی هیجانی و سلامت روان استفاده گردید. یافته های پژوهش: جهت تحلیل داده ها از روش همبستگی پیرسون و رگرسیون چند متغیره به شیوه گام به گام استفاده شده است. یافته های پژوهش نشان داد بین سبک والدگری مثبت و مشارکت پدر با ایمنی هیجانی و سلامت روان رابطه مستقیم و معنادار و با نایمنی هیجانی رابطه معکوس و معنادار دارند. بین سبک های تنبیه بدنی، نظارت ضعیف، اقتدار اجبار) و عدم اطلاع از یکدیگر با ایمنی هیجانی رابطه معکوس و معنادار و با نایمنی هیجانی رابطه مستقیم و معنادار وجود دارد. سبک های تنبیه بدنی و نظارت ضعیف با تمام ابعاد سلامت روان رابطه معکوس و معنا دار داشته و عدم اطلاع از یکدیگر با ابعاد سلامت روان بجز علایم جسمانی و کارکرد اجتماعی رابطه معکوس داشته است. سبک اقتدار با همه ابعاد سلامت روان بجز علایم جسمانی رابطه معکوس و معنی دار داشته اند. همچنین سبک های والدگری قادر به پیش بینی ایمنی هیجانی و سلامت روان می باشند. بحث و نتیجه گیری: نتایج بیانگر این است که سبک های والدگری قادر به پیش بینی ایمنی هیجانی و سلامت روانی باشند و می توان با آموزش والدین و بهبود سبک های والدگری جهت بالا بردن ایمنی هیجانی و سلامت روان بهره برد.

کلمات کلیدی:

سبک های والدگری، ایمنی هیجانی، سلامت روان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/613003>

